

עין משפט נר מצוה

לג א מיי פרק י מהלכות מע"ק הלכה כא:
לך ב מיי שם הלכה כב:
לח ג מיי פ"ג מהלכות ק"ש הלכה ד טושי"ע א"ח סימן פה סעיף ג:

תורה אור **השלם**

1. המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תזריח שוק ה'מזין לקטנה:

ויקרא ז, לג
2. וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל געשה בפרחשת ועל מחבת לבחן המקריב אותה לו תזריח: ויקרא ז, ט
3. הבחן המחטא אותה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד:

ויקרא ז, יט
4. המקריב מפניו אחד מפל קרבן תרומה ליהודה לבחן הזרק את דם השלמים לו יהיה: ויקרא ז, יד
5. אף בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לרצח גירח ליהודה ובשרם יזריח לך בחוזה התנופה ובשוק ה'מזין לך יהיה:

במדבר יח, יז-יח

מוסף רש"י

בכל מקום מותר להרהר. בדברי תורה (שבת ט): לאונסו שאני. פעמים שהוא טורד ומעטין בשמחתה לפני כניסתו לבית הכסף וע"כ היא שגורה בפיו ולנו ומעטין בה בבית הכסף (עפ"י קידושין לג):

קב:

1 **בעל מום עובר מנין ת"כ**
ב"ז זכר.
מימה דלמא אינטריך לצעל מוס מעיקרו חד לאכילה וחד לחלוקה דאי ממד ה"א דוקא אכילה ולא חלוקה כמו קטן דאוכל ואינו חולק וי"ל כיון דאשכחן מס ונעשה צעל מוס דאין חילוק בין אכילה לחלוקה דבסתמא ה"ו ה"ה לצעל מוס מעיקרו 1 וא"ת דהכא מיימרי ליה

הנך תלתא כל זכר דכתיבי צמנחה

וחטאת ואשם משמע דילפי מהדדי וגזי טבול יוס דיינא דר"א צר' שמעון מזריח תלת קראי למנחת ישראל וחטאת וזוה ושוק:
הרי טמא בקרבנות

ציבור דראוי לעבודה ואינו חולק.

מימה דפריך מטמא בקרבנות ציבור שהיא צעיא לעיל והוה מני למיפדך מכהן גדול און וראוי לו לעבודה דאינו חולק דפשיטא לן לעיל דגיש פירקין נטע.
דמתיא צדיאל:
מה אם דחיתני מחטאת שבן הורע בחי אצל נשיי ועבדיי.
מימה אמאי לא קאמר דקאמר לעיל ומה אס דחיתני מחטאת שכסש שיפה כחי כך יפה כחך **תדימי** ממזה ושוק שכסש שהורע כחי כך הורע כחך:
פריך רב אחאי.

צכל מקום לשגו משוגה דאשכחן צגיש כמוצות (דף צ: ג) פשיט רב אחאי ומוחקן כך היה אומר רבינו שמואל דהוא רב אחאי שעשה השאלמות שהיה מוצגן סבוראי דצתר צגינא ורב אשי דהוסיף להו הוראה וכתצו אחרי כן דצריז צסוק טל' הש"ס ומיהו צההיא דכמוצות אשנת רב אשי דמריי צצריה 1:

דנתה 2 בא"ח
טבול יום ואמר תן לי ממנחה 2 ואוכל אמר 1 לו ומה אם במקום שיפה כחך בחטאתך דחיתוך מחטאת ישראל מקום שהורע כחך במנחתך אינו דין שאדיחך ממנחת ישראל 11 ומה אם דחיתני מחטאת ישראל שכשם שיפה כחי כך יפה כחך תדחיני ממנחה 12 שכשם שהורע כחי כך הורע כחך 11 הרי הוא אומר 2 לבחן המקריב אותה לו תחיה בא הקרב ואכול 11 תן לי מחטאת ישראל ואוכל א"ל ומה במקום שהורע כחי במנחתני דחיתוך ממנחת ישראל מקום שיפה כחי בחטאתי אינו דין שאדיחך מחטאת ישראל א"ל ומה אם שדחיתני 12 ממנחת ישראל שכשם שהורע כחך כך הורע כחי תדחיני מחטאת ישראל שכשם שיפה כחך כך יפה כחי 11 הרי הוא אומר 3 הכהן המחטא אותה יאכלנה בא חטא 12 ואכול אמר ליה תן לי מחזה ושוק ואוכל אמר ליה ומה במקום שיפה כחך בחטאתך דחיתוך [מחטאת ישראל] (מחזה ושוק) מקום שהורע כחך בשלמים שאין לך בהן אלא חזה ושוק אינו דין שאדיחך 12 מה אם דחיתני מחטאת 12 שכן הורע כחי אצל נשיי ועבדיי תדחיני מחזה ושוק שכן יפה כחי אצל נשיי ועבדיי 11 הרי הוא אומר 4 לבחן הזורק את דם השלמים לו יהיה בא זרוק ואכול יצא טבול יום קוליו וחמוריו על ראשו אונן מימינו מחוסר כפרה משמאלו 7 פריך רב אחאי לימא ליה תן לי מבכור ואוכל משום דא"ל ומה במקום שהורע כחי בחטאת 12 אצל נשיי ועבדיי דחיתוך מחטאת ישראל מקום שיפה כחי בבכור דכוליה דילי היא 11 אינו דין שאדחך ממנו ומה אם דחיתני מחטאת שכשם שהורע כחך כך הורע כחי תדיחני מבכור שכשם שיפה כחך כך יפה כחי הרי הוא אומר 5 את דמם תזרוק על המזבח ואת חלבם תקטיר ובשרם יהיה לך בא זרוק ואכול ואידך פריך 11 מי כתיב ובשרם 11 לבחן הזורק ובשרם יהיה לך כתיב אפי' לבחן אחר והיכי עביד הכי והאמר 6 רבהברברחנה א"ר יוחנן:בכל מקום מותר להרהר חוץ ממרחץ ומבית הכסא לאונסו שאני:

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

אימא כי טמא 1 כו':
[פרין] **טמא בקרבנוס ציבור**.
אמרן לעיל צריש פירקין 7דף 9ט.
דאין חולק: קטן אינו חולק דכתיב איש כאחיו ודרשינן ליה צמנחות 7דף עג.)
וצקדושין 7דף נג.) איש חולק אפילו צעל מוס ואין קטן חולק אפילו מס:
הא לא קטני.
בא"ה ראו

לאכילה חולק דדייקת לא קתני ב1 דתיקשי לך קטן לא ב1 מדוק מיניה הכי דהיא גופה אינטריך לאשמועינן דכל שאינו ראווי אינו חולק ולאו דיוקא ב1 מני:
דאמרין מעיקרא.

ראוי לעבודה:
הא לא קטני.
הא ראוי לעבודה חולק דקא דייקת וקשיא לך עלה טמא בקרבנות ציבור לא קתני לה ממתינין ואת לא תימי מדיוקא דלאשמועינן היא גופה אמאי ממני' ולאו לדיוקא דילה:
דאפילו

הקטר חלצים נמי צעי.
שהא ראווי להקטירי ות"ק סבר לו מטיה שוק הימין למנה אהמקריב דס ב11 השלמים קאי דאשכחן קרא אחרינא לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה 11 ואלא כתיב מקטיר ב1 חלצים והכא דכתיב את החלצ לא לרצוי אמא אלא למודה צעבודות דדדריש ליה צשחיתס חולין 7דף קצג:)
רבי שמעון אומר כל כהן שאינו מודה צעבודה אינו ב1 חולק צכהונה שנאמר המקריב את דם השלמים אין לי אלא זריקה מניין לרצות הקטר חלצים ת"ל ואת החלצ מניין לרצות שאר כל צעבודות ת"ל מצני אהרן צבודה המסורה לצני אהרן כל כהן שאינו מודה צה אינו ב1 חולק צכהונה:
צעי רב אשי.
אליבא דאבא שאול:
דנפס.
יכול אתה לדון:
לא עבול יוס ואמר.
לחצירי טהור של צית אצ שלו:
סן לי.
צחלק ב11 מן המנחה של ישראל ואוכל לערב:
א"ל.
טהור לטבול יוס כלומר כן יט לו להציע:
ומה אס צמקוס שיפה כחך צחטאסף.
דכהן המחוייב חטאת מצילו ומקריב אפילו צמשמר שאינו שלו ועצומתה ועורה שלו צצפקי 1 הגחל צצ"ק 7דף קט:)
מניין לכהן שצא ומקריב קרבנותיו צכל עת וצכל שעה שירצה ת"ל וצא צכל אות נפשו ושרת ומנין שצבודתה ועורה שלו ת"ל ואש

את קדשיו לו יהיו: דחסיף מחטאס ישראל.
דטבול יוס אינו חולק צה דכתיב 7ויקרא ו1 הכהן המחטא אותה יאכלנה ואוקימנא לעיל 7דף 9ט.)
יחלקנה: מקוס שהורע כחך צמנחתך.
שאס התגדצת מנחה והקרבת אפילו אתה טהור אי אתה אוכלה דככתיב כל מנחת כהן כליל לא וגו' 7ויקרא ו1: אינו דין שאדיחך.
כל זמן שאתה טבול יוס ואיך ראווי להקריב ממנחת ישראל:
כך יפה כחך.
צחטאסף:
לכהן המקריב אותס לו תהיה.
צמנחה כתיב:
ומה צמקוס כו'.
טהור קמהדר ליה לטבול יוס הכי שלא יחלוק עמו:
שכסש שהורע 12 כחי

צמנחתני.
כך הורע כחך צמנחתך:
סן לי מחזה ושוק.
חלק כמוך ואוכל לערב:
שכן הורע כחי אצל נשיי ועבדיי.
אף כשאני טהור שאני רשאי להאכילה להם:
יאל טבול יוס.
צפחי נפש:
קוליו וחמוריו.
על ראשו אונן מימינו מחוסר כפרה משמאלו 7פריך רב אחאי לימא ליה תן לי מבכור ואוכל משום דא"ל ומה במקום שהורע כחי בחטאת 12 אצל נשיי ועבדיי דחיתוך מחטאת ישראל מקום שיפה כחי בבכור דכוליה דילי היא 11 אינו דין שאדחך ממנו ומה אם דחיתני מחטאת שכשם שהורע כחך כך הורע כחי תדיחני מבכור שכשם שיפה כחך כך יפה כחי הרי הוא אומר 5 את דמם תזרוק על המזבח ואת חלבם תקטיר ובשרם יהיה לך בא זרוק ואכול ואידך פריך 11 מי כתיב ובשרם 11 לבחן הזורק ובשרם יהיה לך כתיב אפי' לבחן אחר והיכי עביד הכי והאמר 6 רבהברברחנה א"ר יוחנן:בכל מקום מותר להרהר חוץ ממרחץ ומבית הכסא לאונסו שאני:

צמנחתני.
כך הורע כחך צמנחתך:
סן לי מחזה ושוק.
חלק כמוך ואוכל לערב:
שכן הורע כחי אצל נשיי ועבדיי.
אף כשאני טהור שאני רשאי להאכילה להם:
יאל טבול יוס.
צפחי נפש:
קוליו וחמוריו.
על ראשו אונן מימינו כו'.
שאף הם נחיס מן המקראות הללו שאין ראויין לעבודה:
פריך רב אחאי ולימא.
וליתני 11 ה' אלעזר צר' שמעון צצאי דינא:
סן לי מבכור ואוכל.
לערב אמר להו לו טהור מה אס צמקוס כו':
אס דמס טורוק.
צצכור כתיב צא זרוק ואכול.
ואע"ג דאין צכור נאכל צמחלותס שאינו ניתן לאכצי משמר אלא לכל כהן שירצה כתרומה וכפדיין הצכור מיהו תיפוק לן מינה דלא יתנו צכור אלא למי שראוי לעבודה צאותה שעה:
והיכי עצידי הכי.
רבי אלעזר צצכי שמעון דלמר האי דינא צצית הכסא:
לאונסו.
שהיתה שמועתו שגורה צפיו ומהרהר צה על כרחו ודיוממתו שמעתי צקדושין 7דף לג):

מתני'

מסורת הש"ס

11 חוטפתא מנחות פ"ג ה"ג [ע"ש].
2 לקמן פריך לה ומשני לה,
3 ת"כ צורפייורוני ירדשי ברכות פ"ג ה"ד,
4 7קידושין יג.
וע"ן,
5 צברות כד:
שעת מ:
קג.
קידושין לג.
ע"ז מד:
ירדשי שם,
6 שייך לע"א,
7 וע' רש"ק מה שמרין קושאי וזוע' פניס מאירות,
8 7נע"ע תרי כמוצות צ:
דיה פשטי'.

שינויי גוסחאות

א1 ציי"מ טהר.
וכ"ה צילקו"ש:
ב1 מוקחן 7ש"ס:)
ג1 טמא הא לא קתני ואי משום בעל מום בעל מום רחמנא רבייה כל"ל 7ש"ס:)
ד1 כל"ל חולק.
וכ"ה צמוטפתא צצניי נטון 7ש"ס:)
זכ"ה צצניי יסן 7דק"ס:)
ח1 מהר, טהורי בשעת כרי 7כ"י:)
ו1 חלבים בענין והא ליכא תיקו 7כ"י:)
ז1 צ"ל רב 7ש"ס,
בחז1 7ש"ס:)
ח1 בא כהן טבול יוס 7ש"ס:)
ט1 מנחתא ישראל 7ש"ס:)
י1 צכתיא אומר:
יא1 מחטאת ישראל 7ש"ס:)
יב1 נצי"מ טמא כרי.
לימא כלל מיתב א"ל צכוליה כך ציימא:
יג1 דחיתני 7כ"י:)
יד1 חטא 7ש"ס:)
יז1 שאדיחך מוקן א"ל מה וכו' 7ש"ס:)
יח1 מחטאת ישראל כל"ל 7ש"ס:)
יט1 צכתיא 7ש"ס:)
כ1 בחטאתי 7ז1 צ"ל הוא 7ש"ס:)
כא1 י"אל מיתב פריך לטא 7דק"ס:)
כב1 ובשרם יהיה לבחן 7כ"י:)
כג1 מיתב אימא כי טמא כרי.
שייך לציבור הקודם, וכן אמא צכתיא וצד"ג.
ולכ"ן מחקן משום מה:
האי הא ראוי כל"ל 7ש"ס:)
כד1 קתני ליה בהדיא דתיקשי כל"ל 7ש"ס:)
כז1 צ"ל ולא 7ש"ס:)
כח1 צ"ל לדיוקא 7ש"ס:)
כח1 את דם 7כ"י:)
כז1 המקטיר החלבים כל"ל צמולין שס וצמנחות ית ע"צ חטא אין לו חלק בכהונה:
בח1 אין לו חלק בכהונה 7כ"י:)
בט1 צ"ל חלק 7ש"ס:)
ג1 כדאותא בפרק 7ש"ס:)
לא1 כליל תהיה לא תאכל וספי"ד 7כ"י:)
לב1 שהורע כחך.
במנחתך כך הורע כחי במנחתו כל"ל 7ש"ס:)
לג1 ואומר מה אם דחיתני כרי כל"ל 7ש"ס:)
לד1 וליחני נמו ר"א כל"ל 7ש"ס:)
לזכ"י"ס ולימא נמו ר"א וכו':
לה1 אומר לו טהורי ומה במקום וכו' 7כ"י:)
לו1 צ"ל מטמא 7בא"ה:)
לז1 דראוי לעבודה ואינו חולק כל"ל 7ש"ס:)
לח1 צ"ל דהווי סוף 7ש"ס,
והגרייציז מיקון דבסוף:
טל' צ"ל בתוך 7ש"ס):